

Naše noviny

Bílá Lhota • Červená Lhota • Hrabí • Hradečná • Měník • Pateřín • Řimice

LÉTO 2023 • ROČNÍK 19 • ČÍSLO 76 • VYDÁVÁ OBEC BÍLÁ LHOTA • E-MAIL: OBEC@BILALHOTA.CZ

Periodický tisk obce Bílá Lhota

8. června

Čtvrtletník

za období 1. 4. 2023 – 30. 6. 2023

Staněk Jan – Bílá Lhota
Navrátilová Alexandra – Červená Lhota
Hándlová Dobromila – Červená Lhota
Zapletalová Jiřina – Červená Lhota
Nosková Marie – Hrabí
Vysoudil Ladislav – Hrabí
Vildnerová Marta – Měník
Baďura Jaroslav – Pateřín
Žváček Jiří – Řimice
Aleš Pavel – Řimice

Kratochvílová Jarmila – Hradečná
Michalová Vlasta – Měník
Nevrlý Emanuel – Řimice
Stratilová Marie – Řimice
Hnátková Zdeňka – Červená Lhota
Lehar Josef – Hrabí
Krátký Josef – Hradečná
Leitner Přemysl – Řimice
Prokopová Ludmila – Řimice
Valouchová Hana – Řimice

Jubilantům ze srdce gratulujeme a přejeme hodně zdraví pohody a optimismu do dalších let.

Vítání nových občánků

Dne 26. 3. 2023 se uskutečnilo vítání nových občánků. Starosta Jan Balcárek jménem obce přivítal nové občánky obce a popřál jak dětem, tak jejich rodičům šťastný a spokojený život plný lásky, úcty, tolerance a vzájemného pochopení.

Rodiče pro děti obdrželi malý dárek. Slavnostní přivítání zpestřily děti MŠ Bílá Lhota, které vystoupily s pásmem krásných písní a básní, za což jim touto cestou děkujeme.

Mezi občánky byli přivítáni:

Verner Filip

Sedlářová Johana

Fečo Jiří

Fečová Marcela

Hnátek Michal

Čepová Sabina

Fischerová Sára

DĚTSKÝ DEN SE SOKOLEM

Dne 27. 5. 2023 proběhl na hřišti v Bílé Lhotě DĚTSKÝ DEN SE SOKOLEM pořádaný organizací TJ Sokol Bílá Lhota.

Počasi nám přálo a celý den svítilo sluníčko. Možná i proto se dostavilo 58 dětí, které si šly vyzkoušet stanoviště. Bylo pro ně (i hravé dospělé) připraveno 10 stanovišť s úkoly: střílba ze vzduchovky, skákání v pytli, házení na cíl, kop na branku, hod do koše, kuželky, poznávání předmětu pouze dotekem, házení kroužky na tyč, posouvání plné sklenice na toaletním papíru a chůdy. U každé disciplíny si mohly vyzít nějakou odměnu v podobě sladkosti a po absolvování všech úkolů dostaly želé hamburger a bublifuk nebo nafukovací balónek s heliem. Dále bylo pro děti ZDARMA malování na obličej a zmrzlina.

Po 16 hodině byl domluven příjezd hasičů z Bouzova, kteří pro nás připravili hasičskou pěnu a v čase, kdy se děti veselily v pěně, organizátoři akce začali plnit vodní balonky na balónkovou bitvu. Bitvy se zúčastnili i rodiče a všichni jsme si to náramně užili.

Ještě jednou bych ráda touto cestou poděkovala sponzorům této akce:

Obec Bílá Lhota
Vápenka Vítoul s.r.o.
Zámečnictví Vlastimil Balatka
Dlaždičská s.r.o.
Petr Veselý
Manželé Kreuzziegerovi
Smíšené zboží Stanislav Huličný
Pivovar Litovel a.s.
Kavárna a galerie U lišky Bystroušky
ZKK s.r.o. pobočka Bílá Lhota

Závěrem také děkujeme všem, kteří dorazili, něco dobrého si u nás zakoupili a přítomností nás podpořili. Budeme se těšit na setkání při další akci pořádané TJ Sokol Bílá Lhota, třeba na memoriále či plese nebo znovu příští rok na akci pro děti.

Za TJ SOKOL Bílá Lhota
napsala:
Kateřina Janů

GENERÁLMAJOR RUDOLF BARON PUGNETTI, MAJITEL STATKU BÍLÁ LHOTA, RYTÍŘ ŘÁDU MARIE TEREZIE

(* 1718 – † 1771)

Rudolf baron Pugnetti žil v neklidných válečných dobách 18. století, kdy vztahy mezi hlavními evropskými mocnostmi procházely krizí. V první polovině 18. století totiž starou Evropu rozdělávaly nejen odlišné představy o územním uspořádání světa, ale i o ovládnutí námořních obchodů, což ve svých důsledcích vedlo až k tzv. diplomatické revoluci, neboli k „zvratu aliancí“. Dosaďované spojenecké svazky se začaly rozpadat a na jejich troskách se na jaře roku 1756 zrodila nová, do té doby nebývalá uskupení mocností. Současně s tím se nad Evropou začala vznášet válečná mračna – to již baron Pugnetti 16 let působil v císařské armádě a čekala jej hvězdná vojenská kariéra, neboť plameny prvního celosvětového válečného konfliktu v dějinách lidstva, v němž se vyznamenal, se začaly rozhořivat. Sedmiletá válka, jak je tento konflikt nazýván, trýznila Evropu a svět mezi roky 1756–1763.

Rudolf baron Pugnetti následoval šlépěje svého otce, plukovníka dělostřelectva v císařské službě, jenž byl za své zásluhy povýšen mezi vyšší šlechtu právě v hodnosti barona. Udělením inkolátu se stali členy aristokracie i Pugnettiho potomci, což je mimo jiné opravňovalo k nabývání významných nemovitostí (statků).

Když v roce 1757 pruský král Fridrich II. Veliký v rámci Sedmileté války, největší celoživotní oponent Marie Terezie, zahájil manévry a bojové akce se svou armádou proti Rakousku-Uhersku, hájily Prahu proti pruskému vojsku její rakouské pluky. K velkému střetnutí armád došlo v bitvě u Štěrbohol (nedaleko Prahy) 6. května 1757. Pruskému panovníkovi se podařilo drtivě rozvrátit rakouskou armádu, dosáhnout významného vítězství a Prahu obklíčit. Tato nejkrvavější bitva 18. století stála dokonce život i polní maršály velící bitevním manévřům na obou stranách, neboť pruský polní maršál Kurt Christopher von Schwerin našel smrt přímo v bitvě a maršál Maximilian Ulysses hrabě Browne, rakouský šlechtic, zemřel na následky zranění, která zde utrpěl. Po této bitvě, jež vnesla na císařský dvůr značný neklid nad možnou ztrátou Království českého, došlo zanedlouho k dalšímu velkému střetu pruské a rakouské armády, a to v bitvě u Kolína 18. června 1757. Při této srážce šlo o mnoho a obě soupeřící strany si to uvědomovaly. Habsburkové cítili, že bude-li bitva ztracena, výrazně se přiblíží možnost vytržení Čech z jejich monarchie. O Čechy zde tehdy bojovalo asi 90 000 mužů. Za zájmy habsburské monarchie stál proti vojsku pruského krále Fridricha II. Velikého i dragounský pluk Hessen-Darmstadt pod velením generála jízdy hraběte Stampacha, podmaršálka hraběte Kolowrata a podplukovníka kavalerie **Rudolfa svobodného pána Pugnettiho**. V okamžiku bitevní pohotovosti se pluk skládal ze čtyř eskadron vojenského jezdeckta a setniny granátníků.

Pluk byl s velitelem Pugnettim v bitvě u Kolína nasazen v první linii levého křídla jako záložní jezdecká divize. Ještě tři hodiny po zahájení bitevní vřavy stál bez boje a vyčkával na své rozkazy. Konečně přibližně kolem páté hodiny odpolední vydalo velení pokyn k útoku Stampachově kavalerii. Baron Pugnetti se vrhl se svým dragounským plukem do linií nepřítele, a jak památeční německé spisy praví, stal se prvním mužem pluku, který při tomto útoku vehementně prorazil pruské linie. Když jedna z největších bitev Sedmileté války utichla, ozvalo se na pláních kolem Kolína vítězné nadšení rakouské armády, neboť získala zpět svou pošramocenou pověst a habsburská monarchie mohla zahájit nový zápas s pruským králem.

Jelikož Pugnetti vykonal na kolínském bitevním poli významný akt osobní statečnosti, který by za běžných okolností ani nebyl vyžadován, a jelikož spolu s tímto činem provedl při vojenské akci mimořádně důležité a dovedné rozhodnutí, zasloužil si věhlasné vyznamenání v podobě Vojenského řádu Marie Terezie. Při udělení tohoto řádu (promoci) nehrálo roli náboženské vyznání, rasa, hodnost ani společenské postavení no-

minovaného, neboť řád byl výlučně udělován za velké hrdinské činy, ve výjimečných případech z dynastických důvodů. Pugnetti, jako nositel rytířského řádu, tak měl nárok na doživotní šlechtický titul „Ritter“, tedy rytíř. Řád byl také spjat s doživotní roční rentou mnoha set zlatých a vdovy po příslušnících řádu měly nárok na její polovinu. Výlučnost tohoto vysokého vyznamenání za osobní mimořádnou statečnost v boji taktéž spočívala v tom, že dekorovaní důstojníci získávali automaticky dědičné šlechtictví. Toto vyznamenání založila panovnice Marie Terezie právě na oslavu slavného vítězství rakouských vojáků v bitvě u Kolína jako nejvyšší rakouský vojenský řád. Z počátku měl dva stupně – rytířský kříž a velkokříž. Podplukovník dragounů Hessen-Darmstadt, Rudolf svobodný pán Pugnetti, se sice neúčastnil první řádové promoce, která se uskutečnila 7. března 1758, a při níž byly uděleny čtyři velkokříže a 14 rytířských křížů, avšak svojí slávy se dočkal při pátém udělování 23. ledna 1760. Získáním tohoto vojenského řádu však aktivní působení barona Pugnettiho v rakouské armádě neustalo.

V bitvě u Breslau 22. listopadu 1757, kdy švagr královny Marie Terezie princ Karel Alexander Lotrinský napadl s přesilou pruské jednotky před branami města, byl podplukovník Rudolf baron Pugnetti zajat. Za statečnost, kterou se v této bitvě obzvláště vyznamenal, byl povýšen na plukovníka. V prosinci téhož roku zase jeho dragounský pluk Hessen-Darmstadt bojoval v bitvě u Leuthenu. Zde byl nasazen v první linii jednotek jezdeckta podmaršálka svobodného pána von Buccow, a to na levém křídle vojska pod velením generála Sorbelloniho. Zde však strana, za níž Pugnetti bojoval, utrpěla katastrofální porážku, přestože stav jejich vojska byl oproti pruským jednotkám několikanásobný. Pruské vítězství u Leuthenu prokázalo taktickou vyspělost protivníka Marie Terezie a disciplínu pruské pěchoty, jež tehdy patřila k mistrovským ukázkám taktiky boje proti početně silnějšímu nepříteli. Na vojenských akademiích se na této bitvě po dlouhá léta demonstrovalo úspěšné využití lineární taktiky pruského vojska. Baron Pugnetti se tak v bitvě u Leuthenu stal svědkem největšího vítězství pruského krále Fridricha II.

Bitva u Hochkirchu proběhla 14. října 1758 a zde se pluk Hessen-Darmstadt opět vyznamenal, neboť bojoval s velkým nasazením. Pugnetti dvakrát zaútočil na pruskou jízdu a pěchotu. V čele svého pluku donutil nepřítele k ústupu a ukořistil dva jejich prapory. I když byl raněn, bitevní pole neopustil a u svých vojáků zůstal až do doby, dokud nebyl přesvědčen, že jeho pluk splnil vojenskou povinnost, kterou byl pověřen. Pluk během této bitvy utrpěl velké ztráty a kromě plukovníka Pugnettiho byli zranění i další důstojníci. U Greisenberku zase zajal část nepřátelského granátnického praporu. Nakonec se baron Pugnetti stal nejvyšším velitelem pluku Hessen – Darmstadt v letech 1758–1771.

V roce 1758 koupil statek se zámkem v Bílé Lhotě od rytíře Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova, kde vzhledem ke svému aktivnímu vojenskému angažmá pobýval jen krátce. Zajisté měl ve svých službách správce, který bělohotský statek obhospodařoval. Pugnettiho manželka **Josefa** (* 1731) pocházela taktéž z aristokratických kruhů. Byla jednou ze tří dcer **Františka Antonína Jankovského z Vlašimi** (1690–1753), tedy z rodiny vlastníci hrad Bítov a jeho panství. Na úroveň postavení a významnosti Jankovských mezi českou šlechtou lze usuzovat podle osoby, která byla tchánovi barona Pugnetti kmotrem – kroměřížská matrika pokřtěných za kmotra této osoby zmiňuje Jeho knížecí milost **Karla II.**, z Boží milosti biskupa olomouckého a knížete Svaté říše římské, hraběte z Lichtenštejna-Kastelkornu.

Pugnetti v hodnosti generálmajora umírá předčasně ve svých 53 letech. Pugnettiho úmrtí v Trnavě 1. 6. 1771 uvádí J. Hirtenfeld v roce 1857 ve spise *Militär-Maria Theresien-Order und seine Mit-*

glier. Sixtus Bolom-Kotari ve své práci *Hrad Bítov a jeho panství za vlády rodu Jankovských z Vlašimi* uvádí, že generálmajor zemřel 30. 6. 1771 v Budapešti. Zanechává po sobě v Bílé Lhotě vdovu Josefu, která se psala **Josefa svobodná paní Pugnetti na Bílé Lhotě**, a pět nezaopatřených dětí, jejichž majetkové poměry se výrazně zhoršily. Smrt otce jako hlavního reprezentanta a živatele rodiny byla totiž v předmoderní době z hlediska společnosti událostí klíčového významu, která zasahovala do životů všech lidí v jeho okolí. Nezletilé děti ztrácely smrtí otce formální i faktickou právní ochranu, a naopak získávaly majetek různé výše, se kterým jim však platné právo neumožňovalo disponovat. Z těchto dvou hlavních důvodů docházelo k poručenství.

Nejstaršímu potomkovi Antonínovi bylo již 18 let, nejmladší Julianě dva roky. Její starší sestra Anna zemřela v roce 1777 v Brně. Zde ji její matka pravděpodobně chtěla v patnácti letech dát na výchovu do ústavu šlechtičen na Koblížně ulici určenému pro zaopatřování zchudlých šlechtických sirotek. **Josefa baronka Pugnetti** nakonec opustila tento svět o rok později než její nezletilá dcera Anna, a to v Olomouci 20. 3. 1778. Zbylým úplným sirotkům, kterým s největší pravděpodobností byla poručníkem, tak bylo souzeno opustit panství v Bílé Lhotě, neboť éra rodiny Pugnettiových zde končí. K poručenství nad úplnými sirotky Terezií, Josefou a Julianou se zavázal v r. 1779 **Filip hrabě Andtler**.

Zletilý syn **Antonín von Pugnetti**, který se taktéž jako jeho otec oblékl do uniformy císařského vojáka, statek se zámek v Bílé Lhotě v r. 1782 prodal. Majitelkou se stala **Kateřina svobodná paní Braida** (rozená hraběnka z Ostašova, * 28. 10. 1729 Brno, † 10. 11. 1786 Drnovice na č. p. 3). Manželem nové majitelky bělohotského zámku byl hrabě **Antonín Pavel svobodný pán Braida di Ronsecco e Corigliano** (* 11. 1. 1703 Vídeň, † 23. 1. 1794 Drnovice). Kateřina se stala jeho druhou, téměř o třicet let mladší manželkou v roce 1749. Z manželství vzešlo sedm dětí, dospělosti se však dožily jen tři dcery. Kateřina von Braida bělohotské panství vlastnila od roku 1782 do roku 1791, kdy ho její dcery Antonie (ovdovělá hraběnka von Brias), Anna Marie (svobodná paní von Rolsberg) a Vincentia (svobodná paní Nugent) prodaly.

Hrabě Braida vlastnil panství v Račicích a jeho manželka Kateřina v Bílé Lhotě, a v té době zde byl postaven farní kostel sv. Kateřiny Alexandrijské. I když je rodinná hrobka Braidů v drnovickém kostele, Antonín Braida s rodinou je pohřben v hrobce kostela sv. Petra a Pavla v Penčicích u Přerova.

Připomínkou slavného vojenského života generálmajora Rudolfa svobodného pána Pugnettiho je velkolepý památník bitvy u Kolína, jehož vysoká a štíhlá silueta tvoří výraznou dominantu u obce Křečhoř. Na objektu je reliéf s bitevní scénou (z druhé strany reliéf s válečnými trofejemi), na vrcholu stojí dvouhlavá císařská orlice s rozpjatými křídly, znak Habsburků. Jedná se o monumentální sochařské dílo vybudované v roce 1898 u příležitosti 50. výročí nástupu císaře Františka Josefa I. na trůn. Památník u Křečhoře je zapsán v Ústředním seznamu památek České republiky. Jeho východní strana obsahuje jména důstojníků, kterým byl udělen Vojenský řád Marie Terezie, tedy i jméno rytíře, jenž ve druhé polovině 18. století vlastnil panství v Bílé Lhotě.

*Napsal Antonín Hampl,
správce Vesnického muzea Želechovice v roce 2021
k 250. výročí od generálmajorovi smrti.*

Poznámky ke zdrojům: Dr. Ladislav Hosák: Historický místopis země moravskoslezské; Bernard, Liedl: Soupis rodných dat nositelů Vojenského řádu Marie Terezie; Notizenblatt des Vereines für die Geschichte mährens und Schlesiens, 1863, 6/1863, str. 47; Sixtu Bolom-Kotari: Hrad Bítov a jeho panství za vlády rodu Jankovských z Vlašimi, MU Brno, 2006; Österreichischer militär-almanach für das Jahr 1791, ročník 2; Keiserliche und k. k. Generale (1618–1815) von Antonio Schmidt Brentano (München), 2006, Österreichisches Staatsarchiv; Hirtenfeld, J.: Der Militär-Maria Theresien-Orden und seine Mitglieder, Wien, 1857, Staatsdruckerei; Thürheim, Andreas: Die Reiter-Regiment der k. k. österreichischen Armee, sv. 1 – Die Cürassiere und Dragoner, FB Geitler, Wien, 1862; Notizenblatt des Vereines für die Geschichte Mährens und Schlesiens, 1869, 10/1869, č. 10; Genealogické a heraldické informace, č. 1, 2019; Matrika zemřelých Drnovce 1784–1801; Máslová, R.: Pístovice, MU Brno, 2008; Mader, A.: c. d., Račice, s. 132–138.

Sázíme stromy

Díky spolku
Sázíme stromy, z.ú.
a SDH Řimice
bylo vysazeno
celkem 28 stromků
v lokalitě
obce Řimice.
V případě zájmu
o výsadbu
dalších stromků
v místních částech
kontaktujte:
obec@bilalhotaz.cz

K výročí 50 let od vzniku kapel Snílkové a Spektrum
pořádá Sokol Řimice

SPEKTRUM ROCK

SETKÁNÍ PO LETECH

SNÍLKOVÉ
SPEKTRUM

vstupné
100 Kč

10. června
hřiště Řimice
od 18:00

hosté:
ARYTMIE

STATUS QUO - TRIBUTE

www.rimice.cz

výtěžek bude použit na rekonstrukci sokolovny, kde kapely vznikly

OBEC BÍLÁ LHOTA

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA KONCERT

VOXEL & Spol.

18. 6. 2023 | 15:00

JÍZDÁRNA ARBORETA BÍLÁ LHOTA

VSTUPNÉ 100,- Kč

ZA NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ V KULTURNÍM DOMĚ BÍLÁ LHOTA.

muzeum | Vlastivědné
muzeum
v Olomouci

arboretum | Bílá
Lhota

SDH Řimice pořádá

www.rimice.cz

v sobotu 24. 6. 2023

28. ročník

Pochod pohádkovým lesem

Začátek ve 12 hodin na hřišti v Řimicích *
Bohaté občerstvení zajištěno

Na akci se podílejí:

Obecní úřad Bílá Lhota, ZD Haňovice

ŠKODA
Financial Services
Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita.

auto **hlaváček**

ae **autoservis**
SERVIS DOUBRAVICE
AUTODÍLNA PRO VAŠE AUTO

LESYČR

ELNER
S A N A C E

Litovel
Klasický vařené pivo

* Návštěvníci budou vpuštěni na trať od 12 do 16 hodin

Letní kino v arboretu

15. 7. 2023 | 21:00

Invalida

---

26. 8. 2023 | 20:30

upřesníme

